ZPRÁVY Z BURWELL, NEBR.

12. června 1917.

— Kdo z obyvatelů té naší žírné Nebrasky, zvláště v severozápadní její části, se těšil na ty krásné opěvované májové dny, — ten došel letos velikého sklamání, neboť skutečného jara jsme velice málo užili. Tím méně užili jsme i těch krásných dnů májových — a ty člověk by snadno na prstech byl spočítal, neboť i květen se střídavým svým počasím skoro na vlas podoben byl svému studenému vlhkému a mrazivému předchůdci dubnu. Proto též nebylo i divu, že rolník v zamyšlení svém stále jen kabonil čelo, nad nezdarem své práce; vždyť následkem tak nepříznivého počasí — celá v té době vždy tak bujná vegetace se letos až k neuvěření spozdila. Obloha po celé dny byla většinou zamlžená a občas i neproniknutelným závojem sivých mraků zastřená. Mocné paprsky hřejivého slunce marně snažily se tomto hradbou se prodrati. Žeň i vše živoucí nadarmo toužilo po jeho sálavém teple, proto také vyjma vojtěšky a pastvin vše tak zvolna rostlo. Jabloně, jakož i některé jiné druhy stromů teprve nedávno odkvetly, však přece mnohé již nyní viditelné známky, vyjímaje třešňových stromů, poskytují nám naději na hojnost ovoce. Tytéž nadějné známky spatřiti možno i na plůdcích, slivoňových, třešňových a borůvkových stromků.

— Ku konci minulého měsíce spustil se nad zlejší krajinou prudký liják, podobající se průtrži mračen, voda s oblačných výšin se jen lila. Proudy její činily na výšinách hluboké výmoly, zanášejíce nižší polohy hojnou vrstvou nánosů. Škoda v kornových polích byla značná, neboť skoro každý rolník byl nucen vyplavená a rovněž i zanešená místa znovu vysázeti.

— Následkem přílišného mokra nemohlo se několik dnů s potahem do polí a proto mnozí rolníci teprve počátkem tohoto měsíce skončili sázení korny. Někde jsou již k spatření z daleka zelenající se její řádky, kdežto opět na jiných polích se teprve špičky jejích klíčků pracně prodírají ulehlou půdou na povrch země. Na všech stranách spatřiti již možno činnost a chvat s čistěním vzrůstajícího plevele, který namnoze převyšuje i útlé rostlinky kornové. — Nyní jest nám již nevyhnutelně třeba teplejších a slunných dnů, které jsou jednou z hlavních podmínek k úspěšnému vývinu a dalšímu dosti již opozděnému jejímu vzrůstu. — Ozimní pšenice, která z části vzdorovala jarním zkázonosným mrazům, jest značně prořídlá a krátká. — Ovsy a jarní pšenice se s nastalými teplejšími několika dny poněkud zlepšily.

— I hospodyňky stěžují sobě, že jim jich zahrádky též špatně rostou. Zelné i jablíčkové sazenice se jim ztrácí a stále jsou nuceny prázdné mezery novými sazenicemi doplňovati. Jich hlavními škůdci jsou tmavošedé housenky, čili catwurms.

— První seč vojtěšky slibuje hojnou úrodu a farmáři míní již zahájiti její sklizeň hned, jakmile nastane ustálenější a k tomu též příznivější počasí. Pastviny poskytují koňům i přežvýkavcům dosti vydatné pastvy, však dosud z různých příčin dochází k nanohým nahodilým ztrátám, které při nynějších vysokých cenách jsou pro postižené jich majitele dosti citelné.

— Sl. Stazie Polanova od Burwell vrátila se minulý týden z Omahy, kdež v tamní nemocnici sv. Josefa podrobila se nebezpečné operaci, která s úplným zdarem se skončila. Což sl. Polanové každý z celého srdce přeje.

— Na seznamu nemocných nalézá se nyní mladý rolník a blízký náš soused, pan Jan Kruml, známý i vám co odběratel vašeho denního listu. Mladý náš přítel byl též jedním z přítomných účastníků vojenského zápisu a ještě téhož dne učinilo se mu nějak nevolno. Povolaný lékař zjistil nebezpečnou chorobu. Jan asi před týdnem meškal návštěvou u svého bratra Vojtěcha, rovněž tehdy touto nemocí stíženého, odkudž za odměnu své dobročinnosti přinesl sobě do svého domu tohoto nemilého a nepříjemného hosta. Přejeme Janovi, aby se jej opět co nejdříve zbavil, by ve zdraví opět věnovati se mohl své polní práci.

— Mladý muž i s potahem stal se obětí blesku. Jistý Frimon, mladý rolník, který před rokem zakoupil sobě na severovýchodní straně 15 mil od Burwell farmu, byl dne 7. t. m. při prolamování prairie usmrcen bleskem. Když na večer v obvyklém čase nevracel se domů, manželka jeho v neblahém tušení vyslala za ním dělníka, který nalezl jej nedaleko jeho tří rovněž zabitých koní, již co vychladlou mrtvolu. Nešťastník zanechává za sebou manželku a malých dítek.

— Někde panuje dosud ten zlozvyk, že, přijdou-li náhodou o koně nebo dobytče, sejmou jednoduše z něj kůži a o více se pak již nestarají. Obnažená zdechlina ponechává se pak na pospas červům a mouchám, při čemž pak po celém svém okolí šíří morový a nesnesitelný — vzduch otravující zápach. Tento středný nešvár již ze zdravotních ohledů by neměl býti více trpěn, neboť jest proti zákonu. Proto, přijde-li již někdo tímto způsobem do škody, nechť zdechlinu zakopá do země, kam i dle přírodních zákonů vším právem náleží.

— V této době všeobecné mizerie a drahoty, kdy i koňské mastro je a obuv vystoupila do nebevzlezlé výše, stoupá i cena kůží; proto zdechliny koňů a dobytka někde se stahují. — Jistému občanu zdechlo nedávno dobytče a již občan bez vědomí majitele zbavil jej kůže, kterou pak k vůli uvarování se dalších následků raději dobrovolně několikanásobně majiteli zaplatil. — Proto mnozí, kteří dají se snadno zlákati k podobné péči, ku které žádný je nejednou, nahlédnou již sami, že není v takovém případě radno bez dovolení majitele takové dobytče zbavovati jeho sestnatého kabátu.

F. M.

ZPRÁVY Z PRAGUE, NEBR.

K založení odbočky Č. N. S. v Prague, Neb.

Bude snad mnohému čtenáři divno, že Praha, ryze česká osada, která při každé příležitosti hledí si svůj český ráz a to svoje češství — nejen slovy, ale i skutky podepříti — teprve teď přichází, aby i v tomto ohledu nezůstala mezi nejposlednějšími, které hrdě hlásí se k praporu našeho vůdce prof. Masaryka. Ovšem, nespali jsme u nás, podíleli jsme se a pokud možno, súčastnili se každého podniku jenž v zájmu osamostatnění Českého národa podniknut byl, ale více méně co jednotlivci, aneb zástupci jednotlivých spolků. Toho důkazem je, že z osady naší na Č. N. S. již značnou částkou jsme přispěli. Však vše, co jsme vykonali, daleko neodpovídá tomu, co vykonati by se dalo, kdyby zde sorganisováno bylo těleso, které jedině a výhradně práci pro České Nár. Sdružení se věnovalo. K tomu účeli svolána jest na neděli schůze a já doufám, že přihlásí se celá řada krajanů, kteří pro účel tento s láskou pracovati budou. Ano, v neděli zajisté dostaví se všichni ti, kterým dosud české srdce v těle bije, aby každý dle sil a schopností svých se updatnil v tomto velikém zápase o bytí či nebytí našeho českého národa. — Přátelé, stranou vše, co dosud v cestě, sejdeme se v neděli všichni věřící i nevěřící, demokraté neb republikáni a dokažme, že Čechové jsme na prvním místě a že to češství naše je nám nadevše! Podejme si ruce k práci, čas je zde a doba volá — pracujme a buďme při svém národě. Schůze koná se v síni Machově tuto neděli, 17. června, ve 2 hod. odpoledne a zástupce Českého Národního Sdružení z Omahy promluví o účelu a práci Č. N. S. Čtenáři "Pokroku" dostavte se všichni a upozorněte ty, kteří snad list tento neodbírají, nechť nikdo neschází — každý na své místo. Konejme svoji povinnost vůči sobě a těm tam za mořem!

— Dne 25. června sehrají u nás Ludvíkovci naposled "Pražské děti" a já doufám, bude-li počasí příznivé, že síň bude přeplněna. Deštivé počasí, které panovalo při posledních představeních návštěvu částečně pokazilo, ale doufám, že tentokráte to vynahradíme, neboť Ludvíkovci všude dobrý dojem zanechali. Nezapomeňte tedy na — pondělí, 25. června, 1917.

— Půjčka Svobody u nás se velkému zájmu zrovna netěší. Ti, kteří jsou zámožní a mohli by bondy zakoupit, ti nekupují vůbec, aneb málo. A ti, co by kupovali rádi, těm poměry to nedovolují; a tak tomu bude asi všude. Ti zámožní uloží peníze tam, kde nejvíce vynesou, a 3½ proc. jest pro ně malý úrok, a přece jest to povinností každého z nás, aby své zemi dle možnosti v této kritické době pomáhal. Ale co je povinnost neb vlastenectví těm našim Budějckům — oni v tom neslyší cinkot dollarů a svoboda národa, aneb boj o demokracii, to vše je jim španělskou vesnicí. Jim nic neschází, oni se o nic nestarají; možná, že dnes ještě ani neví, že Amerika je už také ve válce, a že za krátko naši hoši kryčeti budou někde ve Francii, aneb německou ponorkou poslani ke dnu moře. Avšak, zabědil jsem a věru, když člověk pozoruje ten náš život zde na venkově, plakal by a zatnul pěstě zároveň. — Bude snad lépe? Práce, velké práce ještě třeba mezi námi, ale doufejme, že se vyjasní. — Možná — —.

ZPRÁVY Z MADISON, NEBR.

Chápu se péra, abych zase něco napsal z naší ne zrovna malé České osady. Nejdříve všem nutno se zmíniti o počasí, které pomalu letošního roku valně přizpůsobuje. Předně mnoho silných dešťů, ba se takrka ani dešti nemohly zvát ježto byly to pravé lijáky, jež mi zde nutropily mnoho škody a nejhorší při tom bylo, že byla velká zima, tak že naše královna korna zůstala dlouho pozadu a bylo by vedlo již na čas, aby se počasí obrátilo k lepšímu. A jelikož starý přísloví praví — nesíme doufat, tu skutečně co tato píšu, už druhý den jest krásné teplé počasí, které jistě této zpozděné kornu hodně prospěje, tak že třeba co tak špatném počasí promeškala se si nyní při krásném počasí vynahradí a zvdů dobrou úrodu, kterou nyní zvláště v tak kritické době budem asi nevyhnutelně potřebovat. Drobné obilí slibuje úrodu znamenitou, neboť v 3" době kdy toto mokré a studené počasí kornu škodilo, drobnému obilí to prospívalo. Tak nám nezbývá nic jiného, jen doufat, že budeme mít dobrou úrodu, jak o žitě i korny, neb na kornu co královna se vždy u nás spoléháme, což jest k přání, aby nás naše naděje neklamala.

Minulý pátek, dne 15. června, vypravilo si několik krajanů z naší osady Madison ve 14 automobilech do Clarkson, Nebr., aby byli přítomni divadlu, které tam dávala společnost Ludvíkovce, kteréhožto divadla my u nás si nemůžeme dopřát, jelikož naše osada není oproti jiným českým osadám, zvláště jako jest Clarkson, dosti velká. Kus, který tato divadelní společnost na ten den se hrála, byl velmi pěkný a návštěva byla ohromná, neb dle mého odhadu bylo přítomno blízko tři více osob a to nadšení, které panovalo při představení, dokazovalo, že se to každému líbilo, i my, kteří jsme byli přítomni, byli jsme velice uspokojeni, ježto se nám málokdy naskytne příležitost něco takového vyslechnouti, tak že jsme ani té cesty nelitovali. Když tak člověk zavítá do takové české osady, jako jest Clarkson, zvláště při takové příležitosti, toť mysl jeho zalétne tam, odkud přijel jsem do této nové země a kde jsem byl zrozen, neboť všude se jen samý hlas té naší nám tak milé české řeči ozývá. Kdežto u nás toto všecko postrádáme.

Při jedné poslední bouři elektrické, asi ve 12 hodin v noci, sjel blesk do obydlí paní Anny Herdové a nás ve městě bydlící, kde ona samotná spala a kdy vůbec byl každý pohřížen ve tvrdý spánek, tak že i zmíněná paní, bývší touto ranou omráčena, nevzpamatovala se, až když oheň se prodral střechou ven, načež teprve vyběhla na ulici a udělala pokřik. Místní hasiči, když se dostavili, utlumili vzniknající se oheň, tak že obydlí její bylo jen částečně plamenu poškozeno. Jelikož paní Herdová měla pojištěno, neutrpěla tudíž žádnou škodu. Paní Herdová obývala asi před dvěma roky, tak že nyní obývá dům sama.

Ceny farmářských výrobků jsou: Pšenice, bušl. $2.75; korna, bušl. $1.54; oves, bušl. 56c. Prasata, sto liber, $14.40. Vajca, tucet, 24c. Máslo, lb., 28c.

Dva rakouští špehouni s pasy amerických Čechů.

Chicago, Ill., 15. června. — (Tisk. kanc. Čes. Nár. Sdruž.) — V poslední době dva případy rakouského špehonnství dokazují, že si rakouské úřady vysílají své špehouny na pasy amerických občanů českého původu. Před několika měsíci byl ve Francii dopaden rakouský vyzvědač, jenž měl pas amerického Čecha. Rakouské úřady jej odňaly českému Američanu a svého zvěda poslaly na pas ten do Francie. Byl však dopaden a zastřelen a pátráním se zjistilo, že pas jeho náležel americkému Čechu, jenž byl policií v Čechách úmyslně zadržován, než se vyzvědač z Francie vrátí. Nevrátil se, ale místo něho vrátil se pas. Druhý případ udál se v Pelechradě. Tam zatčen byl muž s pasem amerického vicekonsula Durance, Američana českého původu. Byl držán ve vazbě od jara 1916 do letošní revoluce. Náhodou se dostal z vězení a ihned se pustil do špehování českého zahraničního hnutí. Vedle špehování zabýval se lákáním peněz na našich petrohradských krajanech. Byl však brzy zatčen a tu se probíhalo, že nejen cestuje na pas amerického vicekonsula v Belgii, ale že je rakouským vyzvědačem. Vlastní jeho jméno je Kendanel. Nepochybně rakouská vláda úmyslně opatřuje své stvůry pasy Američanů českého původu, aby tak nás v očích amerických úřadů diskreditovala.

Českým poslancům hrozí se násilnostmi. — Vídeňský lid je vyzýván k násilnostem.

London, 10. června. — (Tisk. kancelář Českého Národního Sdružení.) — Dle zpráv o zahájení parlamentu vídeňského, slovanští poslanci zachovávali mrazivé mlčení, kdežto čeští poslanci opětovně zasedací síň. Také se sděluje, že ministerský předseda Clam-Martinic marně se pokoušel slovanské poslance přiměti k tomu, aby nepředkládali své politické prohlášení, jež obsahovaly věty ve všem podobné oněm, jež užili Poljaci a president Wilson ve svých notách. Němečtí poslanci z Čech hned po prohlášení Čechů, vydali ostré protičeské prohlášení, v němž žádají roztržení Čech. Čeští poslanci patrně úmyslně použili část textu spojeneckých not i prohlášení Wilsonova, aby tak českému lidu podali nezkomolené znění spojeneckých podmínek míru, jemuž po většině bylo známo jen ve zfalšovaném znění, jak je "sestavila" rakouská tisková kancelář vládní.)

Frankfurter Zeitung, kdysi ultramontanní denník říšsko-německý, rozzuřen odvahou českých poslanců prohlásit se pro samostatnost českých zemí a Slovenska, vyzývá vídeňský lid, aby zamezil další projevy českých poslanců násilím.

Patrně brzy čeští poslanci ve Vídni nebudou jisti životy jako v r. 1848, kdy Rieger a Havlíček jen stěží vyvázli holým životem. Frankfurter Zeitung byl považován za jeden z nejslušnějších listů německých — před válkou. Z toho vidno, jak bezmocna ve svém vztoku je dnes říšsko-německá veřejnost.

Každý Rus získá kopii Wilsonova poselství.

Petrohrad, 11. června. — Nota presidenta Wilsona Rusku, jednající o cílech Spojených Států ve válce, byla uveřejněna ve všech ruských časopisech. Časopis Novoje Vremya o notě této praví: — "Její účelem je čeliti lžím, kterými Německo snaží se svésti ruské veřejné mínění. Americký president uznamenává zdroj zoufalé agitace, která vedena byla v Rusku a jiných zemích pod vlajkou sociální demokracie a falešného pacifismu. Kopie této noty musí býti dána každému vojáku, dělníku a sedláku. Musí otevříti oči každému, jehož mozek není obsažen poctilými a zločinnými historkami, že válka tato byla zahájena kapitalisty pro jejich vlastní prospěch. Ruská demokracie bude schopna viděti rozdíl mezi přímými slovy americké demokracie a lžemi, kterými sluhové německého císaře pokoušejí se oklamati svět." Americká železniční komise je očekávána v Petrohradě v desíti dnech. Vláda praví, že misie tato již prokázala velkou službu Rusku vypracováním plánů pro velkou železniční dílnu ve Vladivostoku.

ŘECKÝ KRÁL KONSTANTIN VZDAL SE TRŮNU.

Athény, 12. června. — Pád Konstantina Prvního, krále Helenů, nadešel. V odpověď na požadavky ochranných mocností, Francie, Anglie a Ruska, král vzdal se trůnu ve prospěch svého druhého syna, prince Alexandra. K vyvrcholení událostí v Řecku došlo přičiněním francouzského senátora Jonnarta, jenž zastával úřady v několika francouzských kabinetech, a který přibyl do Athén asi před dvěma dny za zvláštním posláním jako zástupce Francie, Anglie a Ruska. Jonnart před tím navštívil Sofiu a jiná místa. Hned po svém příjezdu konal konferenci s řeckým premierem, Alexandrem Zaimisem.

Požadavky mocností ohledně politiky krále Konstantina také činily opatření pro odstranění korunního prince Jiřího jako jeho nástupce, ježto tento považován byl za silně nakloněného Němcům. Oba, bývalý král Konstantin a princ Jiří, jak oznámeno bylo premierem Zaimisem, mají v úmyslu opustiti zemi okamžitě. Oznamuje se, že vsednou na anglickou válečnou loď a odebérou se do Švýcarska přes Italii.

Má se všeobecně za to, že princ Alexander ujme se svých královských povinností v plném souhlasu s myšlenkami ochranných mocností, které měly býti zavedeny v řecké vládě v přítomné válce. Alexander je 21 roky stár a nepočítá se na proněmeckých aktivitách.

Události v Řecku, které několikrát od vypuknutí války zdály se býti na pokraji urovnání, opětně vzaly v poslední době na sebe takový ráz nejistoty, že mocnosti byly nuceny jednati co nejrozhodněji. Senátor Jonnart byl vyvolen, aby odebral se do Athén za tím účelem, aby předložil řeckému premieru cíle Francie, Anglie a Ruska s ohledem na docílení jednoty mezi Řeky a větší jistoty pro vojska spojenců, zaměstnaná operacích na blízkém východě.

Panování krále Konstantina Prvního jako krále Helenů bylo krátké, datuje se od 18. března roku 1913, kdy jeho otec, král Jiří První, byl zavražděn v Soluni. Přes krátkou dobu svého panování král Konstantin před válkou v roce 1914 těšil se značné popularitě a rozšířil řecké území o 50 procent. Jeho nepřátelské stanovisko proti spojencům, když je jejich vojska zaujala část řeckého území v macedonské kampani proti teutonským spojencům přivedlo jej do rozporu s řeckými státníky, což mělo v důsledku zřízení provisorní vlády, v jejíž čelo postaven byl Eliphtherios Venizelos, kterého král vytlačil z úřadu premiera.

V době vyjednávání a rozporů s velitelí spojeneckých armád Konstantin několikrát byl obviněn ze sympatií pro Německo, což přičítáno bylo hlavně vlivu královny Sofie, sestry německého císaře, s kterou ženil se Konstantin v roce 1889. Konstantin prohlasoval po celou tu dobu, že chce udržovati jenom neutralitu a že má na mysli jenom blaho Řecka.

Senátor Jonnart navštívil premiéra Zaimise v pondělí ráno a žádal ve jménu ochranných mocností abdikaci krále Konstantina a jmenování následníka trůnu s vyjmutím korunního prince. Zaimis uznal dobré důvody mocností, jichž snahou bylo docíliti jednoty v řeckém národě, ale prohlásil, že s rozhodnutím bude možno jíti před krále až po schůzi korunní rady, složené z bývalých premierů.

Teprve v 9:30 hod. dnes ráno premier Zaimis oznámil zástupci vlád spojenců rozhodnutí krále Konstantina. V přípisu svém sdělil, že Konstantin jmenoval svým zástupcem prince Alexandra. — Před oznámením tohoto králova rozhodnutí mnoho Řeků, věrných koruně, shromáždilo se k ochraně svého panovníka. V pondělí večer 2,000 reservistů utvořilo kordon kolem královského paláce a námořní velitel Mavromichaelis odebral se ku králi, aby sdělil mu, že armáda a lid jsou pro jeho věc. Král žádal, aby lid zachoval klid.

Všechny snahy agitatorů o zahájení demonstrací selhaly a armádní důstojníci oznámili, že nemají v úmyslu podíleti se na těchto demonstracích a že budou udržovati pořádek. Agitátoři pokusili se vyvolati demonstrace ještě dnes večer na ulicích Athén, ale nikde nedošlo k žádným výtržnostem a všechno zdá se nasvědčovati tomu, že klid bude zachován.

Spojenci trvali na tom, že následníkem trůnu nesmí býti korunní princ Jiří, který znám je pro své sympatie k Němcům. Má se za to, že tyto probuzeny byly v něm jeho matkou, královnou Sofií. Loňského roku princ Jiří odebral se do Berlína a Vídně za zvláštním posláním k německému a rakouskému císaři. Bývalý král Konstantin narodil se v roce 1868 a vychován byl v Lipsku v Německu. Oblíbeným u svého lidu se stal hlavně svou činností ve válce balkánské, zvláště po té, kdy vedl armádu o 10,000 mužích proti Sofii a přinutil 30,000 Turků, aby složili zbraně. Po zakončení této války se dostalo Řecku značných rozloh tureckého území.

V této válce král Konstantin trval na zachování neutrality, ale jeho stanovisko zdálo se býti spojencům tak nepřátelské, že armády spojenců, bojující v Macedonii zdály se býti stále v nebezpečí. Konstantin několikráte slíbil, že zařídí záležitosti po přání spojenců, ale opětně něco učinil, co vyvolalo k němu novou nedůvěru. — Situace stala se takovou, že spojenci rozhodli se žádati jeho abdikaci.

Paderewski žádá o utvoření polsko-americké armády.

New York, N. Y., 11. června. — Ignac Jan Paderewski, slavný pianista, mluvě zde k shromáždění Poláků, pravil, že žádal sekretáře války Bakera o utvoření armády z amerických Poláků o 400,000 mužích, aby bojovala pro Spojené Státy a jejich spojence. Oznámil, že nákladem sbírek, podniknutých Polskou alliancí, 35,000 Poláků v této zemi je cvičeno se svolením válečného odboru. Paderewski během své řeči prohlásil, že ze 4,000,000 Poláků a jich potomků v této zemi 99 procent je silně pro spojence a 1 procento že zakoupeno bylo penězi německé propagandy.

Ruské ženy do války.

Petrohrad, 11. června. — Propaganda ve prospěch ženského pluku učinila pozoruhodný pokrok. Osm set dobrovolnic nechalo se již zapsati a mezi nimi, jak se oznamuje, nalézá se také manželka ministra války, Kerenského. Paní Šabanová, předsedkyně Všeruské ženské ligy, prohlašuje, že sorganisováním ženského pluku má se přispěti k obnovení válečného ducha v ruských armádách.

Italové zaujali město Janina.

London, 11. června. — Zabrání italskými vojsky města Janina v severozápadním Řecku, je oznamováno depeší Reuterovy zpravodajské kanceláře z Athén. Oznamuje se dále, že po získání zprávy o této záležitosti, shromáždil se kabinet v Athénách, aby proti této akci italského vojska protestoval. Janina je městem o 25,000 obyvatelích a leží asi třicet mil od pomezí Albanie a více jak 100 mil od přítomné bitevní linie v Macedonii. V posledních několika dnech Italové rozšířili svoje operace od své základny v Avalone a zabrali různá města albanská a řecká. V březnu řecká vláda odevzdala notu Italii a žádala odvolání italských vojsk z Epiru.

Po patnácti letech konfiskovány.

— Zemský trestní soud v Praze zakázal rozšiřovati obsah periodického tiskopisu čís. 3., ročník VIII. "Lid. Časopis ujařmených" v článku: "Zápas národních socialistů proti válečné předloze." Napsal Jiří Stříbrný. Obsah neperiodického tiskopisu: "Program české strany národně-sociální upravený a doplněný na pražském sjezdu strany dne 28. září 1902. Obsah neperiodického tiskopisu: "Katastrofa bělohorská a následky její pro národ český." Napsal Karel Laděk. Knihkticiárna Dyk a Ryba, Vršovice.

Astorův dům. — První budova, postavená v Clevelandu, O., ku konci sedmnáctého století, historický dům Astorův, bude nynějšími majitely darována Clevelandu a městem přestěhována do Edgewater parku. Astorův dům bývá střediskem loveň, zákopníků a vojínů v dobách, kdy na založení Clevelandu se ještě nemyslilo. Budova ta vyplná se přítomně na záp. 28. ul., roh Vermont ave. a čeká ku jezernímu přístavu. Nynějším majitelem historické stanice jest firma W. Ripprch and Company, která na onom pozemku v krátké době továrnu postaví.